

0722 531 385

646 518 1014

השבוע בקו

זהוה כננו הפננו
ניתן להאזין לאובר המסודר של
הפרוד
אחסודישער ניגון
ניגוני הצירוקים ורעפסקירה קנרה פאת
הרה"ח ר' אהרן יאראויטש שליט"א
בשלוחה 2 < 3

ההתה

גליון שבועי לגילוי אורה הנשמה ע"פ משנת הבעש"ט הק' ותלמידיו

הלימוד היומי בספרי חסידות

לשבוע הבעש"ט
ספ"ק כתר שם טוב

יום	סימן
ראשון	רצו (2)
שני	רחצ
שלישי	רצט (א)
רביעי	רצט (ב)
חמישי	רצט (ג)

פרשת חוקת תשפ"ב / גליון רי"ד

דוח אפנו

תיקון תאוות עולם הזה להבין שהכל מציאותו יתברך

בפרשתנו מבואר מעשה נחש הנחושת (כא ה-ט). שבני ישראל התלוננו וזנפשו קצה בלחם הקלוקל, "וישלח ה' בעם את הנחשים השרפים", והתחרטו ואמרו "חטאנו כי דברנו בה' ובך", ואז אמר הקב"ה למשה "עשה לך שרף ושים אותו על נס, והיה כל הנשוך וראה אותו וחי".

יש לבאר למה אחר שכבר התחרטו על חטאם, עוד הצטרפו לנחש הנחושת.

עוד יש לבאר, שאמרו רבותינו ז"ל (ראש השנה כט. וכן בתנחומא בשלח) "וכי נחש ממת או נחש מחיה, אלא כל זמן שישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים, היו מתרפאין".

וצריך להבין שאם הכוונה היא שיסתכלו לשמים, למה לא צווה שיסתכלו ממש לשמים.

הפרי הארץ (בהעלותך) מבאר ענין התלוננות בני ישראל על הקון, שבאכילת המן לא היתה שום תאוה והנאת עולם הזה. והערב רב רצו ליהנות מהעולם הזה, ולכן טענו למשה שהוא לחם הקלוקל.

הורה הקב"ה למשה הדרך לתקן מה שרצו ליהנות מעולם הזה, והיא על ידי האמונה שאין עוד מלבדו, והכל לכבודו ברא, ונמצא שכל מציאותו של כל דבר בעולם היא רק שיוכלו לחיות על ידו עם הש"ת.

וממילא כשרוצה לקחת את ענייני העולם הזה בהנאתו, הוא חי בשקר והיפך המציאות האמתית.

ועל כן צווה הש"ת למשה שיסתכלו כלפי מעלה דווקא על ידי נחש הנחושת, כדי שישומו אל לבם שכל העניינים הגשמיים - שנרמזים בנחש, כולם מכונים "כלפי מעלה" - שתכליתם להמשיך בהם חיות אלקית ולגלות את מציאותו יתברך.

ולכן לא הספיקה החרטה על רצונם בהנאת עולם הזה, כי לא היתה זאת אלא מחמת יראת העונש של הנחשים השרפים, אבל הרצון לעולם הזה נשאר בלבם, ולא נתקן הפגם.

אך על ידי מעשה נחש הנחושת, שהסתכלו עליו ועל ידו כלפי מעלה, והתבוננו והשיגו שכל דבר ודבר שבעולם תכליתו היא להידיבק על ידו בהש"ת - נתקן הפגם, "על הנשוך וראה אותו וחי".

מקור: דא"ח רעוא דרעיון חוקת תשע"ז; הדעה והדיבור דש"מ

400 גליונות ליוכי הרכים

נדב"ה הר"ר **יהוסף שווארץ** שליט"א
להגל מחמת חבר מצוה לבנו למול טוב
 מוסדות חסידות ותיקון חיינו

שיתקיים כיום שלישי באולם "סטאמאר" רח" יואל

נדב"ה הר"ר **יצחק אהרן**
והאל"ם שליט"א
להגל חולדת בנו למול טוב
מסדות חסידות ותיקון חיינו

נדב"ה הר"ר **אברהם יצחק**
כר"ש סטארק שליט"א
להגל חולדת בנו למול טוב
מסדות חסידות ותיקון חיינו

הגנו שמחים להודיע לכל אלו שנישמנו לקבלת הספיים חונם
 כי החוקות התקיים כע"ה תחולת פישת פנתום הבעש"ט.
 פרישט מלאים אודות מוקדי החלוקה בל ע"ה, תפיסמו כע"ה בשבוע הבעש"ט כאן בליון

עבודת הפרשה מספרי החסידות - בשפת המעשה

דיבורי חסידות

כשצריך פניות

תאמר ליצר שאתה הולך אל הקאווע שטיבל, והוא כבר לא יוכל למנוע ממך לחמוק אל בית המדרש

המדרש, ולמדו באמת לקיים גזירת מלך.

זהו נרמז בפרשתנו: **"יבזה יובן שלשה אל מלך אדום הוא היצר הרע, שיתנו מקום לעבור בארצו" - שהיא עולם הזה חלקו של עשו, לעבוד בו להש"ת. ואמרו דרך המלך נלך - כמו שצוה המלך בלתי סור מן המצוה ימין ושמאל, כך אנחנו נלך דרך ארצך בעבודת הש"ת לא נטה ימין ושמאל, לא לארץ ימים שבימין, ולא לעורר וכבוד שבשמאל, רק לקיים גזירות ודרך המלך מלכו של עולם. והשיב מלך אדום: אם כן לא תעבור, פן חורב אצא לקראתך" - בשלמא אם היה כונתך לתועלת היצר הרע בתחלה על כל פנים לימין או לשמאל, גם שאחר כך היית עוסק לשם שמים, הייתי מניחך. מה שאין כן עתה שאתה שולח אצלי לעבור בגבולי מיד לשם שמים, בלי שום פניה והנאה ליצר הרע, איני מניחך."**

ומהו באמת הטעם שיסר הש"ת כך, שלא יוכלו לבוא מיד לחצר בית הכוונה הפנימית בלי כוונות חיצוניות? הבעש"ט הקדוש מבאר במקומות אחרים שהטעם הוא כי על ידי זה נמצא שאנחנו מעלים גם את העניינים החיצוניים, כי רק כך אנחנו יכולים להגיע אל הכוונה הפנימית.

אמצעי ולא מטרה

דווקא מבית מדרשו של הבעש"ט הקדוש, שכל כך השריש שהכל צריך להיות אך ורק לשמו יתברך, יצא גם חידוש זה שצריך להמציא סיבות עצמיות לעבודה. כי דווקא בגלל שהעבודה היא גבוהה ומכוונת רק לשם שמים, היצר הרע לא יתן לך לגשת אליה. לכן אתה צריך פשוט להערים עליו. תאמר לו שאתה הולך אל הקאווע שטיבל, והוא כבר לא יוכל למנוע ממך לחמוק אל בית המדרש.

מסיבה זו דאגו חסידים שסיבבת העבודה תהיה נעימה ומליאה גישמאק, כדי שירצו לעסוק בעבודה. כמובן שכשרק פוסעים אל הבתי גוואי של השטיבל, צריכים לחזור אל הכוונה האמתית. לעשות רצונך אלקי הפצתי, ורק רצונך.

זהו גם הדרכה כללית בכל ענייני עבודת הש"ת. טבעי הדבר שחסידי ישרעל יונגערמאן יחשוב שאם כל העבודה צריכה להיות אך ורק בגלל שזוהי גזירת מלך, אין לו למה לפתח שאיפות להיות גאון וכדומה. עליו לפתח רק שאיפה לדעת תורת ה' בלבד לעשות נחת רוח לבורא יתברך שמו שציווה לדעת את כל התורה. אך הבעש"ט הקדוש אומר לו לאותו אברך, שכל עוד אינו צדיק, ייתכן מאוד שבלי השאיפות לא ילמד בכלל. אדרבה, תציב לעצמך שאיפה כלשהי, שלא לשמה, ואז, כשכבר תשב ותלמד, תסובב את הכוונה ואת המחשבה.

צריך לזכור שזהו רק אמצעי וזה לא מטרה, ולא יעלה על הדעת להישאר באמצעי הזה ולראות בכל חיי החסידות קצת מסיבות ולחיים. אך עם כל זה האמצעי הזה חשוב. מי שרוצה לדלג על האמצעי הזה, הוא בעל גאוה שמחזיק עצמו לצדיק. אין אנו יכולים בלי זה, ומצד שני, עם זה אנחנו יכולים להגיע באמת לתכלית השאיפה, לעשות הכל בגזירת מלך.

לך כנס לכל שטיבל חסיד. יש שם קאווע שטיבל שוקק חיים, בצד יש 'פת שחרית' עשירה לכל דכפין, כל שני ושלישי 'תיקון' אחר התפילה, מסיבות מרעים ענוגות, שיחות מלבבות, שירים וניגונים, סעודות יארציט רחבות, ובלי סוף תענוג וגעשמאק.

יש מן הרבנים הללו שנעשים כחלק מנועם הביטול, אבל יש גם חלקים שלכאורה לא היו מתאימים להיכל הביטול. הרי חסידים כל כך השרישו את ההתבטלות המוחלטת להש"ת, שלא לרצות שום רצון עצמי, אפילו רצון רוחני, רק לקבל עול מלכותו יתברך ולהשתעבד לגמרי אליו. מהיכן אם כן ההשקעה הגדולה ב'תיקון' ובסעודות ובשאר מיני געשמאק? האם כל כוונת י"ש נעשית אך ורק לקיים גזירת מלך?

התשובה נמצאת ביסוד נפלא שמגלה מרן הבעש"ט הקדוש זי"ע, ומבאר השבוע בספר תלמידו הגדול הרה"ק התולדות יעקב יוסף זי"ע, כיצד להתחכם על היצר הרע.

לפתות את היצר

מבאר התולדות: **"אמרו חז"ל 'הרוצה להחכים ירדים להעשיר יצפין', כי אמרו חז"ל 'ארץ ימים בימינה ובשמאלה עושר וכבוד'... ובאמת עיקר התכלית בלתי סור מן המצוה אל אחת מהכוונות הנ"ל ימין או שמאל, רק לקיים גזירות המלך. כמו שמצינו באהרן שלבש בגדי כהונה לקיים גזירות המלך ולא לגדולתו וכו'..."**

התולדות' מבאר שם שעל אף שיכול האדם לזכות לחכמה ולעשירות על ידי התורה, צריכה הכוונה להיות אך ורק לקיים גזירת מלך, 'לשמה', ולא לשום מעלה רוחנית או גשמית.

"אך דכל זה לשלומי אמוני ישראל, אבל לחלושי הדעת, כמו המון עם ונשים וקטנים, לא יכנסו בברית התורה והמצוה כי אם שלא לשמה, להטות לימין או לשמאל עושר וכבוד. ולזה אמרו בש"ס 'לעולם יעסוק אדם בתורה שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה, ודקדקו לומר 'לעולם יעסוק' וכו', דדוקא צריך תחלה שלא לשמה. והטעם נראה לי דשמעתי ממורי ביאור פסוק 'חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך', כי אם ירצה לקום חצות לילה רק לשם שמים ללמוד, יתגרה בו יצר הרע. לכן עצה יעוזה שיתעורר לדבר לעסוק בצרכיו ודרכיו שיש בו שייכות אל היצר הרע, ואח"כ 'אשיבה רגלי אל עדותיך', וכיוצא בה בשאר עניינים. ודברי פי חכם חן, ושפיר אמרו תחלה יעסוק שלא לשמה, שמתוך זה יוכל לבוא לשמה - 'אשיבה רגלי אל עדותיך'. מה שאין כן כשירצה לעשות מיד לשמה, יתגרה בו היצר הרע להלחם כנגדו ויתבטל מכל וכל, לכן איש החכם בתחבולות יעשה מלחמה, והחכמה תחיה בעליה."

צדיקים יכולים לעבוד מלכתחילה רק לגזירת מלך, אבל המון העם עדיין אינם במדרגה הזאת. אם ירצו ללכת ללמוד רק כי כך גזרה חכמתו יתברך, הם לא יוכלו, כי היצר הרע יתגבר עליהם מאוד. מהי העצה? הם צריכים למצוא לעצמם איוו סיבה אישית למה ללכת לבית המדרש, שיעור נעים ואפילו תהום, עם זה היצר הרע לא נלחם. ואז, כאשר כבר יהיו בבית

עבודת חצות

מהו העת רצון שיש בקימה בחצות או באשמורת? ואיך ניתן לזכות לעת רצון של חצות בכל רגע ביום? ומה פשר המושג עת רצון?

ושבוי בתוך החושך, וכאשר הוא משבר ומתגבר על הנסיון הוא משבר את החושך ועושה בזה 'תיקון חצות'.

משפיע: ועוד יותר מזה, כי הרי דיברנו שרעיון של חצות הוא שאנו שותפים לעורר את הרצון בבריאה, ולא כשאר העולם שמגיעים אחר שיש כבר בריאה, וכך הוא ממש בפרטיות בכל אחד בפרט כשיש עת נסיון, הוא לא ממתין שיעבור הנסיון, ולא ממתין שיבוא החשק ויזרח האור, אלא הוא 'מעורר את השחר' דהיינו שהוא מתאמץ מעצמו להביא את האור, אדם כזה יש לו קניין ודביקות גמורה באור שבא אחר כך, כי הוא עצמו במעשיו גרם לכל זה.

יוס'ל: בזה גם מובן מה שאומרים בשם צדיקים זי"ע, וכידוע מרבינו זקן זי"ע שבעת התגברות נסיון למשל של שמירת עינים יכולים לפעול אז ישועות גדולות למעלה מן הטבע, כי זה הרי כמו שרבינו אומר כאן לגבי תיקון חצות 'לפעול כל דבר ששואל מאתו יתברך שמו' - והרי עמידה בנסיון זה ממש תיקון חצות.

משפיע: ממש כך. ויותר מזה, כי על ידי הקימה באמצע הלילה, הוא הרי הולך כנגד הטבע, וכך גם כשהוא מתגבר על המשכיה הטבעית והגשמית בשעת נסיון, הוא מתרומם בזה למעלה מן הטבע, וממילא מקבל כוחות והארות למעלה מן הטבע.

יוס'ל: אז למעשה, זה התיקון חצות שלנו, להתרומם בעת החושך ולהתחזק בעת נסיון, אבל כפשוטו ממש לקום בחצות לכאורה אני צודק שזה כמעט לא שייך אלי...

נקודות ששייכות אלינו

משפיע: לא ממש לא שייך. כבר אמרתי לך קודם שלדעתך יש כמה נקודות בתיקון חצות כפשוטו השייכות גם אלינו. כגון אם אתה כבר במילא ער בעת חצות הלילה, צריכים להשתדל בכל הכח לקדש ולייקר את הרגעים הללו, לנצל את ההזדמנות לפחות להוציא איזה אנוחה א קרעכץ לפני הקב"ה, א קאפיטל תהלים, או כמה מזמורים על גלות השכינה וצרות ישראל, ולפעמים איזה ניגון של השתקוות לבית המקדש ולגאולה השלימה.

והרי כפי שאמרת אתה בקובש הולך לישון בזמן חצות, וזאת אומרת שפשוט שיוצא לך הרבה פעמים להיות ער בחצות, לפעמים אחרי איזה שמחה וכדומה, או בליל שבת אחר הטיש, או כשבאים מחוץ לעיר, העיקר לשים לב בכל פעם שאתה ממילא ער אחר חצות הלילה, לנצל את הרגעים היקרים הללו, זמן קדוש שבו מתעורר עת רצון ושערי שמים פתוחים להוריק כל מיני השפעות טובות.

יוס'ל: רבינו שלי"ט מדבר בעיקר מאשמורת הבוקר, הוא מעורר תדיר על הפארטאגס'ן.

משפיע: נכון, זה אכן עוד נקודה למעשה ששייך גם לנו, כי אם אמנם לקום בחצות זה דבר קשה ער מאוד, אבל לקום מוקדם ולעורר השחר שייך גם לך, ואף אם אתה לא מצליח בכל לילה לקום באשמורת הבוקר, אבל אתה יכול לקבוע לעצמך לכל הפחות פעם בשבוע לקום באשמורת הבוקר, למשל בליל שישי שאז אתה יכול למעט בשינה ולהשלימו במשך היום, או למשל באשמורת של יום השבת קודש שאז הוא עת רצון כפול ומכופל, וקדושת השבת מאירה אז באור נפלא ומצומח.

יוס'ל: עכשיו כבר מובן שהקטע הזה שייך גם לנו, וכבר התעורר בי חשק לזכות לזה.

משפיע: נקודת זו נחוצה גם היא, כי תפלה והשתקוות יכול כל אחד, ואפילו אם אנו רואים איזה עבודה או מדינה שאנו רחוקים מאוד ממנה, יכולים אנו עכ"פ להתפלל על זה, להשתוקק ולבקש על זה, ולכן בכל מקרה צריכים להתפלל לזכות לקום בחצות ממש, כי מי מפריע לך להתפלל על זה? פשוט תבקש מהקב"ה שתוכה לקום בחצות הלילה ממש, כמו שכתוב בתפילת האור לשמים המובאת בתחילת ספרו הקדוש 'ישאקום בחצות לילה לעבודתו יתברך שמו ושלא יחליש גופי מזה, ואולי בסוף עוד תפעל זאת אצל הקב"ה...

יוס'ל: נו, הלואי אמן.

הדרכה ב' המשך סעיף ז'

עתה יבאר את הזמן המסוגל לרדק את נפשו למעלה. ובעת הקיצו משנתו בחצות ילצה דיקא כשיזכה לקום בחצות הלילה ממש - כי אז עידן רעיונא אז הוא 'עת רצון' ורעיון משתפח והרצון העליון מתגלה ונמצא אז, פידוע בהרבה מקומות בספר הזוהר, ובעבודת חצות ילצה בתורה ונתקון חצות על ידי עסק התורה אחר חצות לילה, ואמירת תיקון חצות לקונן על חורבן בית המקדש, ובהתקברותו עם התפילה בצירוף עבודת התפלה שלאחריה, אז יבא דהתחדד ויהיה דבק למעלה על ידי העבודות הללו הוא זוכה להתדבק כראוי להקב"ה, ולפעל כל דבר ישווא מאתו ותברך שמו בלי שום מונע ומעכב על תפלתו ובקשתו, וטעם הדבר כי חצות היום הוא דבר ששם כי בחצות מתחיל תיקון היום והשפע החדש של כל הבריאה, וכשהאדם מתחיל עבודתו בחצות הוא מקרב את עצמו בשלימות אל הקדושה, ובמקרה אור הקדושה הוא פרוץ חס ושלום - אם לא השכים בחצות רק קודם אור הבוקר, אין לו כבר את השלימות הזו, ולכן אין הדביקות שלו שלימה, והוא עדיין בגדר הפירוד ח"ו.

להתקדם ולעלות לקראת היום החדש, והתנועה הזאת מקורה מכח הרצון העליון שמתעורר אז. וכמו שכתוב בספד"ק הטעם שזמן מנחה אחר חצות היום הוא עת דין, כי על אף שהשמש עדיין במלוא תקפה, אבל כיון שמתחיל להערב, והשמש מתחילה לנטות לצד מערב, נמצא תנועת השמש לקראת החושך הרומז לדין. נמצא שהכל הולך לפי התנועה, וכאן בחצות הלילה, על אף שהחשך יכסה ארץ, אבל התנועה היא לקראת היום, ותנועה זו מקורה מהרצון העליון שמתעורר אז.

יוס'ל: אה, אז עכשיו כבר מובנים דברי רבינו 'כי חצות לילה הוא דבר שלם', כי אם האדם זוכה להתחיל את עבודתו בשלב הזה, הוא בא מיד בהתחלה, הוא כבר נמצא בעבודתו ממש מההתחלה... ולא שהוא מגיע כבר באמצע...

משפיע: לא רק שהוא מגיע בהתחלה, אלא שהוא הגורם לזה. כי על אף שבראשית הבריאה ממש גילה הקב"ה את רצונו הזה מעצמו כמובן, אבל היום הוא רוצה שאנו נעורר את הרצון הזה, וכמו שפירשו צדיקים את המושג 'לעשות רצונו' היינו שאנו גורמים לעורר את רצונו כביכול. ואת זה עושה האדם כאשר הוא קם בחצות, ואכן אז הוא הזמן לבכות על גלות השכינה, כי הרי זה תכלית הבריאה שיתגלה כבוד מלכותו בעולם, ואם כן זה הוא הזמן לבכות ולהשתוקק ולבקש שיתגלה מלכותו וישרה הקב"ה שכנינו בתוכינו, והתשוקה הזאת מעוררת למעלה את הרצון העליון, ונמצא שהאדם הזה יש לו חלק בכל תכלית הבריאה. והמילא מובן מאוד שתפילתו של האדם הזה וודאי יתקבלו בלי שום מונע ומעכב, כי הוא נמצא מעל כל המסכים והמקטרגים.

יוס'ל: אז כבר מובן מה זה 'עת רצון' ולמה דווקא בחצות הלילה. אבל למעשה... כל זה רק בתאוריה... כי הרי אנחנו בקובש הולכים לישון בשעה הזאת... מה יש לנו מכל זה למעשה?

להאיר בתוך החושך

משפיע: בעצם יש כמה נקודות ששייך למעשה גם לנו. אבל תחילה אני רוצה להסביר שבעצם העבודה הזאת שייכת בכל היום גם כן. כי הרי בבריאה יש 'עולם שנה נפש' דהיינו שכל מה שיש ב'עולם' יש גם ב'נפש' וגם ב'שנה' דהיינו ב'זמן'. ולכן כמו שיש 'חצות' בחלק השנה' דהיינו ב'זמן' שהזמן הזה הוא חצות לילה, כך יש ב'נפש' האדם זמן של חצות לילה, מצב שבו הוא יכול להשכים ולעורר את הרצון העליון. כי בנפש האדם יש זמנים של 'יום' שמאיר בו אור השי"ת, ויש זמן של 'לילה' שהכל חושך, אין לו חשק לכלום, לבו טחוס ואטום, ואין הדרך מאירה לפניו... מה העבודה שלנו בזמן כזה? לקום באמצע הלילה, באמצע החשכות, להתקרב להקב"ה כבר ברגע הזה, לא להמתין עד שיבוא האור והחשק, אלא להתחיל כבר עכשיו, וכך גם בעת הזאת להשתוקק אל קירבת השי"ת ולבקש על זה. הרעיון של העבודה הזאת הוא, שלא מתנינם עש שמגיע האור, אלא שמשכימים בעוד ליל, בעוד שהחושך בתקפו, הוא מעורר את האור.

יוס'ל: עכשיו אני מבין מה שאומרים בשם צדיקים, כמדומה לי בשם הרה"ק רבי שלמה קארלינער זי"ע, שאם מזדמן לאדם איזה נסיון והוא משבר אותו, הרי זה שקול ממש כמו 'תיקון חצות'... עתה הדברים מובנים מאוד, כי הנסיון הוא הרי מציאות של חשך, כאשר העולם הזה שכולו חושך ואפילה מושך את האדם אליו, והאדם מרגיש לגמרי נפול

יוס'ל: נו, היום למדנו קטע שבכלל לא נוגע אלי! כל עניין 'חצות' כרגע לא נוגע אלי. יש כמובן אנשי מעלה ועובדי ה' שזוכים לקום כל לילה בחצות, אשרי חלקם! אני צריך רחמים גדולים בכלל לקום מוקדם...

משפיע: רגע רגע, זה לא עושה לך חשק גם לזכות לזה? זה לא מגרה אותך?

יוס'ל: בדרך כלל כאשר לומדים על איזה עניין זה עושה חשק כמובן, אבל כאן... זה פשוט לא נראה מציאותי... בקובש הולכים לישון בסביבות חצות... דווקא הקטע האחרון שלמדנו מגרה אותי קצת - לפעול כל דבר ששואל מאתו יתברך שמו... זה דבר נפלא מאוד... אולי צריך לפרסם את הסגולה הזאת... אבל למעשה לקום בחצות זה כל כך רחוק מסדר החיים שלי עד שקשה לי אפילו לעורר חשק לזה.

משפיע: אתה צודק, אבל אולי ננסה לחשוב מה בכל זאת אנו יכולים להוציא מזה? באיזה נקודה אנו יכולים לפחות לגעת מכל העניין הנפלא הזה?

יוס'ל: אני מנסה לחשוב. אבל אני חושב שאנחנו צריכים תחילה להבין היטיב את עצם העניין. מה זה בכלל 'עת רצון' מה פירוש המושג הזה? ולמה כל אמצע הלילה מתעורר העת רצון' הזה?

משפיע: נכון מאוד, לכאורה אחרי שנבין את מהות העת רצון, נוכל להבין את עניני העבודה השייכים אז, וממילא גם לקחת את החלק שנוגע אלינו. ובכן, תחילה נפרש באופן מילולי.

יוס'ל: לכאורה הפירוש הפשוט של 'עת רצון' הוא זמן שבו הקב"ה מגלה את רצונו. זאת אומרת שזה עתה רצוי ומובחר לפניו יתברך.

משפיע: טוב מאוד. בזמן הזה הקב"ה מגלה את רצונו. ומה הוא רצונו? גילוי כבודו יתברך בבריאה, והגילוי הזה רצונו שיהיה דווקא על ידי כלל ישראל. זאת אומרת שמתגלה שהקב"ה רוצה בנו, כי רק אנחנו מסוגלים ועומדים לגלות את כבודו יתברך.

יוס'ל: ולמה זה מתגלה דווקא בזמן הזה? מה זה קשור דווקא לזמן של חצות הלילה?

משפיע: הרצון הוא הושרש של כל הבריאה, זאת אומרת שעל זה תלוי ועומד כל הבנין, וזה התכלית והמטרה של הכל. והנה כל פעם כשיש מטרה ותכלית זה מתגלה לפני הפעולה ולאחריה, כמו שאומרים 'סוף מעשה במחשבה תחילה' דהיינו שלפני המעשה יש את הרצון והסיבה למה עושים את המעשה, והרצון הזה מסתיים ומתגלה אחרי סיום הפעולה. ולכן כאשר אנו מדברים על ראשית הבריאה זה נקרא בספד"ק 'עלה ברצונו', וזה היה בראשית הבריאה, וכאשר תגיע הבריאה לתכליתה יהיה 'ישמח ה' במעשיו' ויתגלה כבודו יתברך בכל העולמות בשלימות. ולכן בכל יום לפני שמתחדש הבריאה מחדש, כי הרי כל יום הוא בריאה חדשה כמו שאומרים 'המחדש בטובו בכל יום ממי מעשה בראשית', מתגלה אותו הרצון, והוא מתגלה בלילה שלפני הבוקר החדש.

יוס'ל: מובן. אבל למה דווקא בחצות הלילה? זה לכאורה צריך להיות לפנות בוקר, לפני שמאיר היום?

מעורר את הרצון בבריאה

משפיע: כי מנקודת חצות הלילה ואילך מתחיל תנועת השמש

ממשליכים

להאיר את העולם

גם אתה מרגיש שאור
הבעש"ט שינה את חייך?
תן את האור הזה גם לחבריך

קח לך זכות
50

גליונות

להפצה

או זכות

**שיעור
חסידות
קצר בקו**

בסך 36 ש"ח

קח לך זכות
100

גליונות

להפצה

או זכות

**שיעור
חסידות
בקו**

בסך 72 ש"ח

גליון 'יחידתי' מופץ בעשרות אלפי
עותקים בלה"ק ובאידיש בארה"ק
ובחו"ל, והביקוש ממקומות בהם אין
הפצה הוא אדיר.

**תרומתך תאפשר לנו להיענות
לבקשות הזורמות**

להאיר את
העולם:
**05041
-31519**

עים הרבה יותר לשוחח על האור והחיות שב"ה מפיץ 'קול דודי', אך אין מנוס מלעסוק גם בחלק הגשם, ולשאל: מנין ירק זה חי.

מפעלות 'קול דודי' יצאו בחודשים האחרונים בקריאת התרמה חמה ונלהבת לקהל קוראי הגליון ומאזיני הקו: אנא, סייעו בעדנו להמשיך את המפעל הקדוש. לכל מי שחושב שהדברים באים בקלות, נגלה שעל אף שרוב העבודות נעשות בהתנדבות, עדיין ההוצאות החודשיות של המפעל מעפילות אל הסכום הבלתי יאומן של קרוב למאה אלף ש"ח לחודש. מיליון ש"ח לשנה!

אולם אם חשבתם שמדובר באיזה מפעל עולמי שמגלגל מיליונים, הלא ידעתם אם לא שמעתם שמדובר בקומץ אברכים כמוכם, שבסך הכל מנסים, יחד איתכם, להאיר את העולם באור ה'. אין כאן עסקנים דגולים ומנהלים בכירים. ביחד נתקרב להשי"ת.

וכל מי שמחפש הוכחה לכך שתרומתו מפעילה בישירות את הפצת האור - יקח ראייה מגליון 'יחידתי' באידיש. כידוע, לפני כמה חודשים החל להופיע גליון 'יחידתי' גם באידיש בחו"ל, אך הופעתו נעצרה, לאחר שהגענו לשוקת שבירה. בעז"ה בימים אלו, הודות לתרומות שהחלו להגיע, כבר מתחילים להתכונן להמשיך בהוצאתו לאור, אך הדבר תלוי עדיין בתורמים.

כך גם הפצת הגליון בלה"ק בארה"ק ביתר שאת, אשר הביקוש אליו גובר מכל מקום ומקום, אך אנו נענים בתיאום לתרומות הנכנסות, כי החובות כבר גם כך מכבידים עד מאוד. כך גם בענין קונטרסי הסדר היומי בחסידות, אשר ישנו ביקוש גדול משלומי אמוני ישראל לקבל קונטרסים אלו, ובעז"ה כאשר תהיינה תרומות לכך, נוכל להיעתר גם לזה.

כך גם במישור הכינוסים וימי העיון הנערכים בקהילתנו פנימה - הכינוסים מאורגנים בס"ד לפי התרומות המתקבלות. בס"ד תקוותנו לקיים כינוסים נוספים ביסודות החיים, כמו הכינוסים הקודמים, אשר כוחם יפה לא רק בשעת מעשה, אלא אלפי מאזינים בקו גם הם נהנים מכך ותחי נפשם. כל תרומה תשפיע על הכינוס הבא.

כללו של דבר. נפלה בידכם ההזדמנות להפיץ את אור הבעש"ט הקדוש. להטעים אלפים בטוב ה'. כל תרומה קטנה שלכם - מפעילה באופן ישיר את ההארה העולמית הזאת. אם הרגשתם פעם אחת או שתים שהגליון הזה מאיר את עולמכם באור האמונה והדביקות, מקרב אתכם לאבינו שבשמים, העניקו את האור הזה גם לחבריכם. התקשרו עכשיו לטלפון שמעבר לדף, והיו שדכן כביכול בין הדוד והרעיה, בין אבינו שבשמים לבניו חביביו.

המשך בגליון הבא בעז"ה